

tilbageholde min Anskuelse om det mindre Nigtige i den Fremgangsmaade, man har valgt med Hensyn til Afløsningen af Forholdet, nemlig at betragte Hesteudredningen som en Hartkornsbyrde, der skal afløses af en Skat paa Hartkornet. Jeg har nemlig ikke kunnet opfatte hele det historiske Forhold og isærlig de Forhandlinger, der fandt Sted forud for Loven af 16de Marts 1851, anderledes, end som om man, dengang da Udredningen af Heste ophørte at hvile paa det privilegerede Hartkorn, og man overførte den paa alt Hartkorn, betragtede den som en Art Naturalpræstation, der skulde ydes af Districterne, men mod en Godtgjørelse, som gav fuldt Vederlag for de Beføstninger, der deraf maatte opstaae. Dengang var nemlig Forholdet saaledes, at den tilstaaende Godtgjørelse af 24 β . — maaskee paa ganske enkelte Undtagelser nær — kunde betragtes som et fuldstændigt Vederlag. Naar man vilde være gaaet consequent frem, burde man altsaa nu enten have tilstaaet Communerne en større Godtgjørelse, nemlig forsaavidt som det hidtilværende Forhold skulde blive bestaaende, eller ogsaa maatte Krigsbestyrelsen have overtaget Udredningen af selve Hestene, og Udgifterne derved været afholdte af Statskassen. Denne Anskuelse er jo imidlertid allerede kommen til orde i det andet Thing uden at have kunnet trænge igennem der, og, da jeg heller ikke har meget Haab om, at den vil blive accepteret af dette Thing, har jeg ikke i Sinde at udvikle den videre eller at stille noget Endringsforslag i saa Henseende, idet jeg ikke kan Andet end ønske, at Lovforslaget hurtigt muligt fremmes. Jeg har dog ikke villet tilbageholde Udtalelsen af min Anskuelse, ligesom jeg ogsaa ønsker at udtale, at det forekommer mig, at det vilde have været heldigt, naar endelig en Afløsning skulde finde Sted ligeoverfor Udredningsdistricterne, at man da havde ladet den ske saaledes, at en Afløsningssum eengang for Alle blev udredt af Communerne, istedetfor at der indføres en varig Forøgelse af Hartkornsskatterne, thi jeg troer, at de nuværende Hartkornsskatter helst bør betragtes som et Fixum, som man ikke skal forsøge med nye varige Statter. — Der er et andet Punkt i Lovforslaget, der ikke, saavidt jeg veed, er blevet berørt i

det andet Thing, og som jeg ikke kan skjønne Andet end medfører nogen Ubillighed, og det er nemlig den Bestemmelse, hvorved den Sum — 200 Rd. —, som Udredningsdistricterne skulle betale for Hesten, hvor der er et ledigt Numer ved Afleveringen, er sat eens for alle Communer, hvorved man altsaa har staaet alle Communer over een Kam. Dengang Loven af 16de Marts 1851 traadte i Kraft, og man afleverede Hestene til Communerne, modtog disse Hestene til en forskjellig Taxation. Den højeste Taxationssum var 135 Rd., men ikke alle Communer fik Heste til 135 Rd., ikke heller Differencen godtgjort mellem, hvad Hestene bleve satte til, og saa den højeste Taxationssum eller de 135 Rd. Dette var altsaa en stor Ulighed, dengang da man modtog Hestene. Men saa nu ved Afleveringen at lade alle Communerne ske lige Skjel og Ret, synes mig ikke at være ganske correct; man bør ikke ved Modtagelsen behandle dem forskjelligt og ved Afleveringen eens. — Med Hensyn til Lovforslagets § 5 kan jeg ganske slutte mig til, hvad der er blevet udtalt af foregaaende ærede Talere. Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser, idet jeg, som sagt, heller ikke kan Andet end sætte overordentlig Priis paa, at Lovforslaget maa blive færdigt i denne Session, da jeg veed, at det angaaer et Forhold, hvis Omordning imøbe-sees med stor Længsel omkring i Landet.

Krigsministeren: Det har ikke kunnet Andet end glæde mig, at det foreliggende Lovforslag i det Hele taget har fundet en velvillig Modtagelse her i Thinget og er blevet betragtet som en nyttig Foranstaltning. — De Indvendinger, som ere blevne gjorte mod enkelte Bestemmelser i Forslaget, som det foreligger, skal jeg tillade mig at høre nogle Ord om. Den Indvending, som synes at være meest almindelig, og som støtter sig til de alvorligste Betæneligheder, er vistnok den, der er bleven reist mod § 5. Denne § 5, som henviser Stridigheder mellem Sogneraadene og Foderværterne til Amtsraadenes Afgjørelse, er kommen ind i Lovforslaget i det andet Thing, og de Betæneligheder ved den, som her ere komne til orde, have ikke der fundet noget Udtryk; hvis det er skeet, er det i alt Fald undgaaet